

paris nobilitatis et pietatis femina, quæ in ipsa mundo valedicens, in specum e qua sponsus vi ablati fuerat secessit ibique vitam usque ad mortem duxit angelicam. Talibus ortæ parentibus, virtutes christianas cum vita hauserunt Consortia et Tullia, nihilque antiquius habuerunt, quam ut, spretis vanitatibus, ad coelestia anhelarent.

« Lectio V. Dum adhuc pater in spelunca degeret Tullia meritis plenior quam diebus, ad cœlestem sponsum migravit, virginitatis et charitatis præmium receptura. Post mortem vero, inter somnia, Gallæ matri lugenti apparens in veste candida et chlamide aurea his eam consolabatur : cur me velut amissam luges quam Dominus in sanctarum virginum consortium introduxit ? Te quoque me ad Dominum secuturam scito ; præparavit enim tibi coronam, quoniam implesti mandata ejus. Meus etiam Genitor pontificali cathedra sublimatus, post me veniet et erit magnus in conspectu Dei. Porro soror mea Consortia manebit in virginitate pro qua multa passura est, donec ipsa quoque coronam vitæ percipiat. His consolata Galla noluit filiam suam amplius flere et Dominum benedicebat cum viro suo Eucherio.

« Lectio VI. Consortiæ accidit ut prædixerat soror ejus Tullia ; in virginitate usque ad mortem perseveravit, plures repulsis nuptiis non sine evidenti Dei adjutorio. Defunctis genitoribus de suo ecclesiam construxit et xenodochium instituit, cumque familiam suam libertate donasset pleramque suam substantiam pauperibus erogavit. Ex hinc tantam famulæ suæ gratiam dedit Dominus coram hominibus ut quasi unum ex angelis eam cuncti haberent. Irascentes uno sermone mitigabat, discordantes ad concordiam revocabat, fugabat daemones ex obsessis, reddebat languidis pristinam sanitatem. Tanque obitus sui præscia, convocatis presbyteris et pauperibus, ac distributis quæ ei supererant, a febre correpta ea qua prædixerat die migravit ad cœlos.

Nº 3.

Extrait d'un voyage dans les Alpes, tiré de l'Indiculus sanctorum Lugdunensium du Père Théophile Raynaud (1).

« In hunc eundem Eucherium cadit narratio illa insignis miraculi quam ex Cypriano S. Caesarii discipulo, verbis ejus appendo. « Cum

---

(1) Lugduni, sumptibus Claudii Landuy, M. DC. XXX, p. 266.